Číslo jednací: **81 T 4/2018-510**

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci rozhodl v hlavním líčení konaném v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Aleše Vašků a soudců přísedících Ing. Veroniky Juřenové a Drahomíry Sedláčkové a dne 12. 6. 2018 rozhodl

takto:

Obžalovaný

Oleg P., roz. C., narozený xxx, trvale bytem xxx, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Olomouc,

je vinen, že

dne 13. 9. 2017 kolem 23.00 hodin v xxx poblíž křižovatky ulic xxx a xxx, poté, co ji v předchozí době cíleně sledoval, fyzicky napadl poškozenou MUDr. M. M., nar. xxx tak, že ji zezadu neočekávaně uchopil kolem hrudníku, nadzvedl ji a odnesl na travnatou plochu krytou křovím, poblíž chodníku, kdy tomuto se poškozená snažila bránit, vysmeknout se obžalovanému, přičemž utrpěla silně krvácející natržení vnitřní plochy horního rtu, poté obžalovaný poškozenou povalil na záda a přes její slovní a fyzický odpor jí stáhl rifle a kalhotky, držel jí ruce, roztáhl jí nohy, stáhl si kalhoty a na poškozené vykonal soulož, následně po vykonání soulože poškozenou pustil a začal prohledávat její kabelku, čehož poškozená využila, natáhla si oblečení a z místa uprchla, kdy v důsledku jednání obžalovaného poškozená utrpěla natržení vnitřní plochy horního rtu, škrábance na zádech, na vnitřní ploše stehen a obou dolních končetinách a posttraumatickou stressovou poruchu, která se u poškozené ještě dne 12. 1. 2018 projevovala úzkostnou reaktivitou, narušením představy o vlastním bezpečí, anticipační vyhýbavostí, zvýšenou ostražitostí, děsivými sny s

předčasným buzením a úzkostí, poškozená byla nucena vyhledat terapeutickou pomoc, přičemž u poškozené došlo rovněž k výrazné redukci zájmů, omezení sociálních kontaktů, kdy toto vše významným způsobem ovlivňuje každodenní fungování a kvalitu života poškozené, přičemž symptomy posttraumatické stresové poruchy u poškozené nadále přetrvávají,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 9 (devíti) roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 80 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest vyhoštění **na dobu neurčitou**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný Oleg P. povinen zaplatit poškozené MUDr. M. M., narozené xxx, údaje o místu bydliště poškozené jsou uvedeny v obálce na č.l. 421 spisu, na náhradu škody částku **2.757 Kč** a na náhradu nemajetkové újmy částku **750.000 Kč**.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená MUDr. M. M. odkazuje se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Důkazy provedenými v průběhu hlavního líčení byl zjištěn skutkový děj popsaný shora ve výroku tohoto rozsudku.

2. Obžalovaný **Oleg P.** v přípravném řízení opakovaně využil svého práva a odmítl k věci vypovídat. Pouze při rozhodování soudu o vazbě se vyjádřil, že není vinen tím, co je mu kladeno za vinu. Obdobně se vyjádřil obžalovaný i při svém výslechu dne 28. 2. 2018 kdy uvedl, že k věci vypovídat nebude, protože „tam nic není pravda“. U hlavního líčení obžalovaný nejprve využil svého práva a k věci nevypovídal, kdy uvedl pouze to, že nesouhlasí se závěrem provedené expertízy. Následně poté, co byla v rámci hlavního líčení provedena většina důkazů obžalovaný uvedl, že chce k věci vypovídat, kdy se vyjádřil v tom směru, že uznává svoji vinu s tím, že stále přemýšlí o tom, jak se něco takového mohlo stát, možná mu někdo nalil něco do pití. Uvedl, že se omlouvá poškozené a

všem, kterým způsobil problémy a těžkosti a prosí o to, aby mu poškozená stejně jako soud odpustili to, co udělal. Dále opakovaně uvedl, že žádá, aby mu nebyl ukládán vysoký trest, ale aby byl propuštěn na svobodu, kdy poukazoval na to, že má doma manželku a dvě děti, které potřebují jeho pomoc. Nikdy v životě už takovou věc neudělá. Následně využil svého práva a k věci dál nevypovídal.

3. Svědkyně poškozená **MUDr. M. M.** byla vyslechnuta jak v rámci přípravného řízení, tak i u hlavního líčení, kdy v podstatě zcela shodně k věci uvedla, že předmětný den byla s kolegy jiných oborů v restauraci. Dali si pár piv a před půlnocí se rozhodla, že půjde domů, protože už i ostatní chtěli jít domů. Navíc další den šla do práce. Šla k stanici na železniční nádraží, tam se ještě rozešla s dvěma kolegy, kteří šli jiným směrem. Ona pak šla podchodem, který jede na ulici xxx. Protože jí došlo, že je sama holka, v tento čas, tak už může být nějaký problém, tak si volila trasu po více osvětlených ulicích. Nešla obvyklou trasou, kterou volí přes den, tedy podchodem na autobusové nádraží, ale šla kolem kasina, kde je osvětlení a kamerový systém. Ta trasa byla delší, ale pro ni bezpečnější. Kolem kasina šla na přechod, ten přešla, ale když přecházela přes poslední přechod křižovatky, měla pocit, že za ní někdo jde. Vylekala se a zrychlila krok. Neuběhla ani víc jak deset metrů a už měla nohy ve vzduchu, někdo ji zezadu nadzdvihl, strašně se vyděsila, nevěděla, co ten člověk chce a podle toho, jak byl vysoký a stavěný, tak si řekla, že je to muž silnější postavy. Nevěděla, jestli ji chce unést nebo zbít nebo znásilnit, neznala motiv, neuměla si to vysvětlit a hlavně se bála, že to možná nepřežije, když si vzpomněla, co všechno se může stát, když je takové nějaké přepadení. Kdyby ji chtěl jenom okrást o peníze nebo o mobil, tak by stačilo jen strhnout kabelku. Přišlo jí, že to spíš nebude ta možnost. Pak spolu museli zápasit, chtěla se vyprostit z toho silného sevření a během toho došlo k tomu, že dostala rukou do rtu. Neví, jestli to byla její ruka nebo jeho. Začala docela dost krvácet. Pak ji chtěl odnést směrem ke křoví, přesně neví, jestli se válela nebo ji tahal, přesně to neví, ale ocitla se na zádech, on byl nad ní. Když jí začal stahovat kalhoty, tak jí bylo jasné, o co mu jde, jaký je motiv. Ona se tak bála, že se ani neodvážila ho nějak bít do obličeje, ten obličej byl blízko ní. Bála se, že by se mohl naštvat, taky nemohla křičet, protože se o ni svou celou vahou zapřel na její hrudník a ona vyplivovala krev z toho rtu. Jediné, co se jí hnalo hlavou, bylo zkusit ho obelstít, ale moc se jí to nedařilo. Když přecházela ten přechod, měla takový pocit, že se k něčemu schyluje. Nejdřív neslyšela kroky a najednou slyšela, že se zrychlují, tak jí to nutilo se rozběhnout, raději se neohlížela, aby něco nevyprovokovala. Když ji zezadu uchopil, bylo to oběma rukama, kolem břicha a hrudníku, nadzvedl ji. Jak ji přemístil do toho křoví, si není jistá, to má výpadek. Když ležela na těch zádech a on na ní, tak ji jednou rukou držel, druhou používal na její svlékání. Svléknout jí vrchní část oblečení vůbec nezkoušel, pouze jí stahoval rifle. Ty kalhoty si přidržoval rukama, nešlo mu to jednoduše svléknout. Když jí stahoval kalhotky i ty si snažila držet. Snažila se i sahat do kabelky, že mu nabídne peněženku, snažila se v něm vzbudit lítost, slibovala mu, že nebude nic hlásit na policii, myslela, že ho zkusí nějak podplatit, že mu dá peníze a on jí dá pokoj. Vykládala mu, že má přítele a že ho nechce podvést, aby mu to přišlo blbé. On nic neříkal, přišlo jí to divné. Když se dostala do pozice, že viděla jeho penis, tak ji napadlo, že by bylo pro ni méně nepříjemné nabídnout mu, že ho tzv. vyhoní a tak ho uspokojí. Pokusila se o to, i když se bála, že ho možná naštve, ale on řekl něco v tom smyslu, že ne. Zkoušela to dvakrát za sebou, dal jí ruku pryč. To vniknutí mu moc nešlo, trvalo mu to docela dlouho, mohlo to být víc jak deset minut, myslí, že ho tak chuť na sex i přešla, neví, jestli došlo k tomu, že vyvrcholil. Ona mu to nijak neusnadňovala. Nepamatuje si, že by si pachatel nějak sundával knoflíky nebo zip, byla to rychlá akce, myslí, že buď byl předem nějak rozepnutý nebo měl něco jako tepláky a z té gumy to jenom vytáhnul. Měl totiž volnou jen jednu ruku a nezdálo se jí, že by se s tím nějak zdržoval nebo jí dal příležitost, aby ji nefixoval k zemi. Kalhot si nevšímala, potom viděla už rovnou ztopořený penis. Dále si pamatuje, že měl vyholenou nebo plešatou hlavu, leskla se mu a také, že nebude mít tenké rty. Pokud jde o velikost jeho penisu, ten jí přišel jako průměrný. Jak dlouho to trvalo, myslí, že asi 10 minut, v té chvíli to bylo takové zkreslené, nedívala se na hodinky. Podle jejího názoru přestal, protože ho buď přešel chtíč, nebo ejakuloval, i když ona to nijak necítila.

Myslí si, že i pro něho to bylo náročné, musel všechno dělat jednoručně, navíc ona musela vypadat kvůli tomu krvácení ze rtu nechutně, plivala na sebe tu krev, ještě jí bublalo z úst, když něco vykládala. Když doběhla domů a podívala se do zrcadla, lekla se sama sebe, když viděla ty věci a tu zaschlou krev na sobě. Největší strach měla asi, když ji chytil, to nevěděla, jestli ji chce zabít, co chce udělat. Zkoušela nějak získat psychickou převahu, nepanikařila, přišlo jí to až nepřirozené, chtěla si vsugerovat, že se jí to jen zdá. Vymýšlela plán, jak ho přemluvit, jak utéct, ale když byl celou váhou na ní, bylo jasné, že má možná dvojnásobek její váhy, vedle bylo křoví, byla zaražená mezi ty stromy, tak věděla, že utéct jenom tak nepůjde. Když ji znásilňoval, tak už jí to začínalo být jedno, co se stalo, jen jí prolétlo hlavou, ať se jí nějak nezbaví, že ještě nemusí být po všem. Pokud jde o vyhrožování, neříkal nic, neměl žádnou zbraň, jako nůž, kámen, to spíš ona myslela, že se to může stát, protože takové případy byly, myslela na to, že znásilněná už vlastně je, tak aby to přežila ve zdraví, to byl pak její hlavní cíl. Když přestal, tak už ji netlačil k zemi, byla uvolněná z toho držení a on ji nechal chvilku jen tak volně ležet. Chtěl hledat něco jako mobil, ona nejdřív nevěděla, že chce mobil, ale vzal si její kabelku a začal se v ní prohrabávat. Jí to bylo divné, no a pak zaslechla slovo, které jí připomínalo buď „mobál" a pak ji napadlo, že by to klidně mohl být nějaký člověk ze zahraničí, ale to jí přišlo až po tom podezřelé, že nemluvil a když tak, tak to bylo slovo, které neznala. Když vytahoval ten mobil, nebyla už držena, tak tu situaci využila na útěk. K tomu potřebovala kabelku, měla v ní klíče. Tak mu tu kabelku buď vytrhla z ruky, nebo on ji pustil, to už měla kalhoty natažené, vzala kabelku a utíkala, co jí síly stačily. Doběhla domů, všechno pozavírala. Dívala se, jak vypadá a řešila, že si bude chtít zašít ret, umýt se, protože si připadala hnusná a špinavá. Navíc, čím delší by byla expozice nějaké infekce, tak proto se chtěla umýt. Ale protože to zná z praxe a také proto, že studovala soudní lékařství, ví, že by tím zničila důkazy. A protože to chtěla nahlásit na policii, tak vzala tamponky na čištění uší, sejmula si vzorky a potom se šla pořádně umýt. Jako nejhorší scénář jí přišlo, že by s takovým člověkem náhodou otěhotněla. Snažila se nafotit ten ret a to zakrvácení, ale ve fotoaparátu nebyla paměťová karta. Na to ale přišla o dva dny později. Za sousedy nešla, protože jsou to starší paní a nechtěla je strašit. Mobil neměla, přítel byl zrovna v zahraničí, tak zapnula počítač a napsala mu zprávu. Pak se trošku uklidnila. Tu zprávu zformulovala tak, aby ho postupně připravila, tak napsala pouze, že to byl pokus. Pak začala shánět nějaký kontakt na policii a tam zaslala email. Také hledala v jízdním řádu, jak se dostane MHD na policii, v noci nechtěla vyjít z domu. Na policii šla ráno, vzala sebou ty věci, které měla tu noc na sobě. Byly od krve a od bláta. Jednak je chtěla donést jako důkaz, aby jí to uvěřili a doma to mít nechtěla. Přibalila i ty stěry. Snaží se na to nemyslet, ani rodičům neřekla pravdivou verzi toho, co se stalo. Chtěla je šetřit, jejich reakce by pro ni byla ještě horší, než jak to je. V den výslechu šla do Bílého kruhu bezpečí, kde dostala kontakt na psychologickou poradnu. Po psychické stránce jí byl oporou přítel, když se vrátil ze zahraničí. Snažila se zaměřit na práci, za pár dní ale byla docela zdrcená, pak to bylo zase dobré, potom kolísavé, bála se, že se to rozšíří. Pokud jde o poškozené oblečení, tak hmotná škoda pro ni nemá význam, nabízela mu za to, když ji nechá, tisícovku, co měla v peněžence. Neví, jestli si ty peníze pachatel vzal, nebo je to pak někde odfouklo. Chtěla by být informována, pokud by byl pachatel propuštěn, protože po tom, co se stalo, měla strach, jestli někde poblíž nepobíhá. Když šla na zastávku, pozorovala lidi, kdo vypadá podezřele, ty obranné reakce po zadržení pachatele, už nebyly takové. Po tom, jak se to stalo, viděla, že má úplně jiné uvažování, že se ohlíží, jestli za ní někdo nejde, nikdy si nedává sluchátka, aby slyšela, jestli za ní někdo jde, když čeká na autobus, prohlíží si různé muže a tipuje, kdo to může být příště, v každém druhém už viděla možného pachatele. Byla přehnaně opatrná až podezíravá. Měla rozražený ret, asi dva dny měla podrážděné pohlavní orgány, byla odřená, měla modřiny, bolesti na hrudníku. První týden nemohla skoro vůbec spát, když usnula, tak z úplné únavy. Nad ránem se běžně budila s tím, že ji strašně buší srdce, že musí rychle dýchat, má žízeň. Myslela, že když to tak má pokračovat, tak se asi zblázní. Ale potom už to bylo lepší. Teď je častěji unavená. Vzala si lék na uklidnění, když šla na návštěvu k rodičům. Je to psychicky náročné, musí se nechat dát natestovat na HIV a žloutenku, ale je tam dlouhá doba, než se objeví protilátka v krvi. Pachatel jí horní část

oblečení nesvlékal, nesahal jí na prsa, jeho zajímal jen spodek, svlékal jí pouze kalhoty. Ani kalhoty a kalhotky neměla svlečené úplně, pouze jí je stáhnul.

4. U hlavního líčení k dotazům soudu a stran doplnila, že to co se stalo rozvrátilo její plány do budoucna, kdy s přítelem chtěli založit rodinu, rovněž plánovala dokončit atestaci. V této souvislosti uvedla, že je jí už xxx let a proto chtěli mít s přítelem dítě, ale poté co se to stalo, tak od toho prozatím ustoupili, neboť se obává, že by teď mateřství nezvládla. Atestaci plánovala na jaře 2019, ale už si termín posunula na podzim 2019 a stejně neví, zda to v tomto termínu zvládne. V důsledku prožité události došlo v podstatě k rozpadu jejich rodinných vztahů, kdy se nadále stýká pouze se svojí matkou a sestrou, zatímco kontakty s ostatními příbuznými přerušila, protože by nepochopili, proč se chová jinak. Matce a sestře doposud neřekla pravdu o tom, co se jí stalo, neboť se stále obává jejich reakcí, když se stýkají, tak poškozené připadají být vzdálené, připadá jí, že ji nechápou. Poškozená uvedla, že i v dnešní době po večerech nikam nechodí s přáteli, vyhýbá se jakémukoliv cestování po tmě, ven chodí v podstatě pouze s přítelem a její aktivity a zájmy mimo práci, respektive mimo její byt se strašně zúžily. Před událostí chodívala občas do knihovny, chodila také do fitka a na další cvičení, ale toto zcela omezila, párkrát tam šla, ale pouze v doprovodu přítele. Stále při sobě nosí pepřový sprej. Nejhorší je, když je tma a ona za sebou uslyší kroky, „to je hrůza“, kdy je jedno, kde se v daném okamžiku nachází, stává se to dokonce i když je v bytě a slyší, jak jde někdo na chodbě po schodech do vrchního podlaží. Na ulici se jí stává, že se chce rozběhnout, mívá pepřový sprej nachystaný v ruce, stalo se jí, že se na ulici rozběhla, ale když se pak otočila, tak za sebou nikoho podezřelého neviděla. Jednou se sama polekala své reakce, kdy šla po ulici a byla zde situace, kdy byla tma a slyšela za sebou kroky, tak se obrátila a jako by chtěla zaútočit, přičemž vylekala paní, která šla za ní, za což se styděla. Předtím byla společenská, běžně cestovala za kamarádkami i do jiných měst, přes den ani večer se necítila být nikým ohrožena, byla takto zvyklá, teď je to však úplně jiné. Změnil se také její postoj k mužům, chlapi jí od té události „přijdou odporní“, v jejich blízkosti se cítí nepříjemně a stojí jí úsilí chovat se k nim normálně nebo uctivě. Týká se to zejména mužů, kteří poškozené typologicky ať už chováním nebo vizáží připomínají pachatele. Rovněž se změnilo její vnímání věcí, kdy jí rozčiluje, když druzí lidé řeší nějaké běžné věci, klade si otázku, proč řeší takové malichernosti, což se projevuje i v práci, kdy jako lékařka musí často vyslechnout stesky pacientů, kteří někdy hovoří o naprosto banálních věcech. Ona je pak netrpělivá a musí se do jisté míry přemáhat, na druhé straně si uvědomuje, že ti lidé se chovají normálně, protože i ona, před tou událostí taky řešila běžné záležitosti, které jí nyní připadají jako nepodstatné. Sama je na sebe naštvaná, ale má prostě takový vnitřní pocit. V práci se s prožitou událostí svěřila pouze své šéfové, která na ni bere ohled a snaží se jí nějak zvlášť nezatěžovat, což také vyvolávalo určité napětí mezi kolegy, kteří viděli, že ona měla nějaké úlevy a nechápali proč a svým způsobem na ni žárlili. Jinak ale v důsledku té události na pracovišti s kolegy k nějakým přímým konfliktům nedošlo. Obávala se, že ji pachatel mohl nakazit nějakou chorobou, což bylo zvýrazněno ještě tím, když se dozvěděla, že měl mít xxx, podstoupila všechna potřebná vyšetření, problém byl ale v tom, že výsledky některých vyšetření byly až za poměrně dlouhou dobu, takže to, že je zdravá, se dozvěděla až v prosinci. Po té události vyhledala pomoc psychologa, kdy chodila pravidelně na konzultace k psychologovi do Bílého kruhu bezpečí a poslední konzultace proběhla asi v lednu nebo v únoru. Od března 2018 začala docházet na psychoterapii k Mgr. H., kde byla asi čtyři až pětkrát, jedna terapie stojí 500 Kč a myslí si, že ji to určitým způsobem pomáhá.

5. **Svědek Martin R.**, přítel poškozené, vypovídal jak v přípravném řízení, tak i u hlavního líčení, kdy v podstatě shodně uvedl, že od poškozené dostal zprávu na facebooku, že byla přepadena, že to byl nějaký asi pokus o znásilnění. Hned jí volal, ale nedovolal se, telefon nikdo nebral, mohlo to být ráno kolem 8.00 hodin. On jí hned na facebooku psal, ať jde na policii. Ona už mu neodepsala. Pak s ní byl v kontaktu kolem oběda ve čtvrtek, to mu volala ze služebního telefonu policie, kdy mu řekla, že to bylo znásilnění, ne pouze pokus. Nebyl moc prostor to rozebírat, až večer si

telefonovali. Ptal se, co se stalo, ona nebyla schopna mu to přesně říct, řekla, že byla strašně vystrašená, že se cítí špatně, bojí se chodit venku. Také se bála, jestli ji pachatel nesledoval, že v telefonu měla svoje jméno. Bylo cítit, že se jí o tom špatně mluví. Do telefonu neplakala, řekla, že se to stalo u kasina na křižovatce, když šla z akce ve městě. Víc detailů mu řekla, až když přijel do xxx. To už plakala a dokázala to popsat podrobněji. Uvedla, že nechtěla jít podchodem kolem Hornbachu, tak šla podél kasina a najednou měla strašně špatný pocit za sebou, rozběhla se, ale uběhla jen pár kroků, pachatel ji zezadu chytil a nadzvedl. Zkoušela se bránit, ale dostala ránu do rtu nebo do nosu a začalo jí to velmi krvácet. Pachatel ji odtáhl do keřů a začal jí stahovat kalhoty. První pocit, který měla, když ji zezadu chytil, bylo, že bude po ní, tedy že jí velmi hrubě ublíží nebo ji usmrtí. Říkala, že ho zkoušela přemluvit, dát mu peníze. Když pochopila, že jde o znásilnění, pokoušela se mu to udělat rukou. On nechtěl. Za celou dobu řekl jen tři slova a právě když ho chytila do ruky, tak řekl něco jako ne. A pak na konci, když hledal její mobil, tak řekl slovo anglicky. Když ležela na zemi na zádech, měla jednu ruku pod sebou, on ji držel na hrudníku, nemohla nic dělat a měla problémy s dýcháním, protože jí tekla krev a ústa měla plné krve. Říkala, že co se týče samotného znásilnění, tak pachateli to moc nešlo, trvalo to asi tak patnáct minut, pak ho to přestalo bavit. Začal hledat v její kabelce mobil, našel ho, jí se podařilo uvolnit, vytrhla mu kabelku, natáhla si kalhoty a utekla. Když byla doma a shodila ze sebe věci, tak vzala fotoaparát a pokoušela se nafotit, jenže on neměl ve fotoaparátu kartu, takže ty fotky nejsou k dispozici. Udělala si i stěry z pohlavních orgánů a pak se šla umýt, kdy použila i dezinfekci. Pokoušela se dovolat policii přes počítač, protože neměla mobil. Teprve ráno, když bylo světlo, šla na policii. V noci se bála, protože nevěděla, jestli ji pachatel nesledoval. Od té doby to probírali víckrát, nejdřív se ptal on, později měla spíš ona potřebu vzpomenout si na detaily a vnitřně to analyzovat. Svěřila se, že vyhledá odbornou pomoc. Ví, že ji i vyhledala. Říkala, že jí hodně pomohlo, že pachatele chytili. Nejdřív měla problém vůbec chodit venku, on ji doprovázel, teď už chodí sama. Po zdravotní stránce se jako lékařka sleduje sama. Největší obavy má po zdravotní stránce a necítí se v té části města, kde bydlí, bezpečně, uvažovali o přestěhování, aby byla víc v klidu. Ta událost narušila jejich vztah, určitě po sexuální stránce, tak ji nechal v klidu s tím, že až sama bude chtít. Do práce chodila, neví, jestli brala nějaké léky.

6. V přípravném řízení byl jako svědek vyslechnut **Sergiu M.** a protokol o výslechu tohoto svědka byl jako důkaz za splnění podmínek uvedených v § 211 odst. 1 tr. řádu u hlavního líčení čten. Svědek v přípravném řízení uvedl, že je občanem xxx, kdy se zdržuje na ubytovně v xxx, jejíž přesný název nezná. Pokud se týká obžalovaného Olega P., toho dlouhou dobu neviděl. On sám přijel do České republiky s jeho bratrem Denisem C. Mohli se potkat s Olegem P. tak dva týdny před jeho zadržením, kdy ho jeho bratr dovedl na ubytovnu. Pokud jde o Olega, toho zná z dětství, ale víc se s ním nestýkal, odstěhoval se a pak se nevídali. On ho zná jako Olega C., jeho bratr Denis mu později řekl, že si vzal jméno po své manželce P. Pokud byly svědkovi předestřeny fotografie obžalovaného pak uvedl, že se jedná skutečně o jeho osobu a stejně tak poznává jeho oblečení, v kterém ho viděl i v práci. Co dělával Oleg po večerech, neví, bydlel na jiném pokoji ubytovny, pouze ten večer, kdy došlo k jeho zadržení, byl s ním.

7. Ze znaleckého posudku **z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie** a z výpovědi znalců **MUDr. Tomáše Nováka** a **Mgr. Kateřiny Vinklárkové** u hlavního líčení bylo zjištěno, že u poškozené MUDr. M. M. se v důsledku fyzického a sexuálního napadení obžalovaným rozvinula posttraumatická stressová porucha a touto poškozená trpěla ještě v době vyšetření znalci (12. 1. 2018) a její přítomnost byla znalci konstatována aktuálně i v rámci hlavního líčení. Tato porucha se u poškozené projevuje kolísavou mírou emočního dyskomfortu, zejména situačně podmíněného, včetně úzkostné reaktivity, narušení představy o vlastním bezpečí, anticipační vyhýbavostí, volbou zajišťovacích strategií a podobně. Je zvýšeně ostražitá, došlo u ní k redukci zájmů, vyhledávání příjemných aktivit a k výraznému omezení sociálních kontaktů. Objevují se u ní poruchy spánku ve smyslu děsivých snů a předčasné buzení s úzkostí. Její výkon

je kolísavý, méně spolehlivý, a to i přes její stenické snahy o překonávání dyskomfortu. Premorbidně stenické pojetí je v důsledku této poruchy rozkolísané, ambivalentní, poškozená prožívá neadekvátní pocity viny. Všechny tyto prvky pak významným způsobem ovlivňují její každodenní fungování a kvalitu života.

8. Vzhledem ke krátkosti časového odstupu a neukončení sanačního procesu nemohou znalci aktuálně konkretizovat možný výhled do budoucna. Ať již jde o úplnost uzdravení, tak případně dále se projevující potíže. Znalci mají za to, že vzhledem k okolnostem souvisejícím s jejím zdravotním stavem a fungováním, je třeba s poškozenou nezbytné zacházet jako se zvláště zranitelnou obětí a přistoupit k opatřením, která povedou k eliminaci sekundární traumatizace. Podle znalců k těmto opatřením patří zejména ochrana údajů poškozené, neúčast na dalším řízení.

9. Poškozená disponuje nadprůměrnými intelektovými schopnostmi, její osobnost znalci hodnotí jako výkonově orientovanou a sociálně vcelku adaptovanou, i když s náznaky menší zralosti a také zranitelnosti v sociální oblasti. Nebyly u ní zjištěny akcentované prvky ve smyslu histriónských, patologicky narcistických či disociálních rysů. Aktuálně v době vyšetření byla u poškozené potvrzena destabilizace psychického terénu spojená s oslabenější schopností čelit zátěži a s vyšším sklonem podléhat situačnímu stresu. Znalci tuto destabilizaci hodnotí jako situační a nasedající na kontext šetřených okolností.

10. U hlavního líčení znalci zkoumající duševní stav poškozené uvedli, že z výpovědi poškozené u hlavního líčení je bohužel zřejmé, že došlo k naplnění spíše negativní prognózy vývoje jejího duševního stavu v souvislosti s prožitým traumatem. Znalec psychiatr v této souvislosti uvedl, že v případě poškozené se jedná v podstatě o učebnicový případ posttraumatické stresové poruchy, která je kvalifikovanou psychickou poruchou vzniklou v důsledku prožitého traumatu, přičemž symptomy této psychické poruchy jsou u poškozené zcela evidentně přítomny i v době konání hlavního líčení. Znalec poukázal na to, že v dané chvíli došlo k jakémusi zapouzdření psychického stavu poškozené, která je jako by „chycena v situaci, která pro ni nemá moc řešení“. Poškozená je blokovaná, neboť vnímá vlastní zvýšenou citlivost, ostražitost, obecně nepříznivé nastavení k druhým lidem, vnímá nedostatečný náhled svého okolí na její situaci, na druhé straně si však uvědomuje, že nemá možnost adekvátně vysvětlit a vyjádřit co se s ní děje, uvědomuje si, že její okolí není schopno dostatečně posoudit to, co ona prožívá. V daném okamžiku nelze vyloučit to, že v důsledku prožitého traumatu u poškozené dojde k určitým trvalým změnám a chronifikaci dané poruchy, nicméně takovýto závěr by bylo možné kvalifikovaně učinit až s odstupem více jak dvanácti měsíců od události.

11. V souvislosti se zpracováním odborného vyjádření z **oboru kriminalistika, odvětví genetika** (č. l. 167 – 170) soud v dané věci jako znalkyni přibral a vyslechl zpracovatelku tohoto odborného vyjádření **kpt. Mgr. Petru Š.** Z výpovědi této znalkyně mimo jiné vyplývá, že tyčinky s vatovými konci, kterými si poškozená sama provedla stěry byly ke kriminalistické expertíze předloženy standardně zabaleny, přičemž biologický materiál, který byl objektivně zajištěn na vatových koncích předložených tyčinek byl zcela dostačující k provedení dané analýzy. Samotný fakt, že si poškozená provedla odběry sama nijak nesnižuje kvalitu biologického materiálu, který byl předložen ke zkoumání. To, že poškozená vatové tyčinky po provedení stěru uložila na umyvadlo v koupelně a až následně je v ranních hodinách uložila do igelitového sáčku a předala policii nemělo v daném případě nějaký negativní vliv, neboť nedošlo k nějaké zásadní degradaci biologického materiálu, což je patrné právě z toho, že na předložených vatových tyčinkách byl následně biologický materiál jednoznačně identifikován a tento byl způsobilý k provedení expertízy, načež byly zjištěny výsledky, které jsou prezentovány v odborném vyjádření. Co se týče tzv. Y-haplotypů, tak zde lze z povahy věci vždy určit pouze tzv. skupinovou shodu, neboť u Y-haplotypů platí, že tento je shodný u mužů v přímé linii. To znamená, že stejný Y-haplotyp bude mít děd, otec, syn, tedy mužští potomci

v přímé linii. Pokud tedy v rámci provedeného zkoumání byla zjištěna skupinová shoda Y-haplotypu s kontrolním vzorkem obžalovaného, znamená to, že zůstavitelem biologického materiálu byl buď obžalovaný nebo jeho mužský příbuzný v přímé linii, tedy například jeho otec nebo syn.

12. V rámci hlavního líčení soud provedl k důkazu řadu listin z nichž je třeba zmínit především následující:

- **odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika** (č.l. 167 – 170). Z tohoto odborného vyjádření vyplývá, že ve stěru, který si poškozená provedla z poševního vchodu, se nachází DNA obžalovaného Olega P. (stopa č. 18). Zjištěná shoda významně překračuje hodnotu, která je stanovena jako limit pro individuální identifikaci. Rovněž tak nelze vyloučit, že jedním ze zůstavitelů smíšených biologických materiálů ze stopy č. 19 (rovněž stěry provedené poškozenou) jsou osoby poškozené a obžalovaného. Porovnáním Y-haplotypů bylo zjištěno, že s Y-haplotypem obžalovaného Olega P. je shodný Y-haplotyp ze stopy zajištěné z jezdce zdrhovadla v oblasti zapínání kalhot poškozené, ve stopě zajištěné z rubové strany kalhotek poškozené v oblasti rozkroku, ze stopy č. 16, 17, a 18, kdy v případě stopy 16 a 17 se jedná o stěr odebraný poškozené při lékařském vyšetření, přičemž u tohoto byla rovněž zaznamenána pozitivní reakce na přítomnost prostatického specifického antigenu, což je jedna ze složek spermatu. Uvedené shody jsou na úrovni skupinové příslušnosti.

- **odborné vyjádření z oboru metody pachové identifikace** (č.l. 175 – 178). Z odborného vyjádření vyplývá, že porovnáním pachových stop sejmutých z kalhot poškozené a zeleného kabátku poškozené s pachovým vzorkem obžalovaného byla zjištěna ve všech případech vzájemná shoda.

- **fotodokumentace** pořízená z kamerového záznamu (č.l. 59 – 70). V daném případě se jedná o fotografie z videozáznamu pořízeného kamerami umístěnými na xxx, na nichž je zachycen pohyb obžalovaného a poškozené. V této souvislosti je třeba uvést, že soud v rámci hlavního líčení k důkazu přehrál i samotný **videozáznam z kamerového systému**, který se nachází na DVD založeném ve spise na č.l. 66. Z těchto důkazů je patrné jakým způsobem a kdy se obžalovaný pohyboval v oblasti křižovatky ulic xxx, xxx, xxx a xxx, včetně toho, že tento sledoval poškozenou, přičemž za touto dne 13. 9. 2017, kolem 23.24 hodin jde po chodníku a následuje ji i přes přechod pro chodce. V 23.23 hodin mizí poškozená a obžalovaný ze záběru kamery, přičemž je zřejmé, že obžalovaný pokračuje zrychlenou chůzí za poškozenou (23.25 hodin). V 23.41 hodin vybíhá z uvedeného směru do záběru kamery opět obžalovaný, běží přes přechod směrem k budově kasina a podle záběru kamer pokračuje na ulici xxx směrem k baru xxx.

- **protokol o hledání místa činu s fotodokumentací** (č.l. 18 – 20, 26 – 33). Bylo zjištěno, že na místě, které poškozená označila jako pravděpodobné místo, kam ji pachatel zatáhl, byl nalezen její mobilní telefon se sluchátky, její propiska, léky a drobná kosmetika. Na fotografiích je rovněž patrné potřísnění šátku, riflí, kalhotek, halenky a kabátku poškozené krví.

- **protokoly o prohlídce těla s fotodokumentací** (č.l. 34, 38 – 46, 113, 117 – 136). Z uvedených listin je zřejmé, že obžalovaný je vysoký 182 cm, váží 108 kg a je poměrně robustní postavy, zatímco poškozená je drobná, 164 cm měřící žena, vážící 58 kg. Na fotografiích poškozené je patrné zranění na vnitřní ploše horního rtu a dále jsou zřejmá drobná zranění – škrábance na zádech, vnitřní ploše stehen a obou dolních končetinách.

- **protokol o vydání věci s fotodokumentací** (č.l. 137 – 149). Obžalovaný na výzvu policejního orgánu označil místo, kde v době před svým zadržením přespával a na výzvu policejnímu orgánu

dobrovolně vydal gumové nazouvací pantofle modré barvy, pánské teplákové kraťasy a černé ponožky s bílým doplňkem na špičce a na patě.

- **zpráva Velvyslanectví České republiky v Rumunsku** ze dne 19. 12. 2017 (č.l. 323). Z uvedené zprávy vyplývá, že obžalovaný byl v minulosti v zahraničí opakovaně soudně trestán. Konkrétně jsou uvedena odsouzení k podmíněnému trestu odnětí svobody v letech 2003 – 2004 za dezerci, v roce 2010 za porušování domovní svobody a výtržnictví a v roce 2011 a 2012 ze krádež a porušení pravidel v dopravě. V posledním případě měl být obžalovanému uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání pěti roků a čtyř měsíců, kdy ze zprávy není zřejmé, zda se mělo jednat o trest nepodmíněný či nikoli.

- **zpráva Vazební věznice v Olomouci** (č.l. 325). Z této zprávy bylo k osobě obžalovaného zjištěno, že tohoto Vazební věznice v Olomouci hodnotí jako osobu nemající po dobu výkonu vazby žádné vážné problémy, k zaměstnancům Vězeňské služby ČR se chová relativně v rámci pravidel slušného chování. Příkazy a pokyny zaměstnanců věznice plní s výhradami. Kontakt s rodinou udržuje korespondencí, telefonicky a návštěvami. V celém průběhu výkonu vazby se ke své trestné činnosti vyjadřuje spíše ve smyslu její bagatelizace. V opisu rejstříku trestů ČR nejsou žádné informace o odsouzení obžalovaného.

13. V rámci dokazování soud postupoval podle § 2 odst. 5 tr. řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro své rozhodnutí. Za nejvýznamnější důkazy, o něž soud opřel svá skutková zjištění je třeba označit svědeckou výpověď poškozené MUDr. M. M., odborná vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika a z oboru metody pachové identifikace, dále videozáznam z kamerového systému zachycující pohyb obžalovaného a poškozené a závěry znalců zkoumajících duševní stav poškozené. Na tyto důkazy navazují výpovědi svědků Martina R. a Sergia M. a další provedené listinné důkazy.

14. Provedené důkazy soud hodnotil v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu na základě svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a po takto provedeném hodnocení důkazů dospěl soud k jednoznačnému závěru o tom, že se obžalovaný dopustil jednání, které je popsáno shora ve výroku tohoto rozsudku. Po provedeném dokazování soud v rámci popisu skutku oproti obžalobě doplnil pouze údaj o tom, že u poškozené stále, tedy i v době konání hlavního líčení, přetrvávají symptomy posttraumatické stresové poruchy. Důkazní situaci v projednávané věci soud hodnotí jako naprosto jednoznačnou, kdy byla zajištěna celá řada důkazů usvědčujících obžalovaného ze spáchání projednávaného trestného činu, jednotlivé důkazy spolu logicky korespondují a v případě výsledků genetické expertízy se navíc jedná o naprosto objektivní a nezpochybnitelné závěry svědčící o fyzickém kontaktu obžalovaného s poškozenou. Je třeba zdůraznit, že kromě výsledků genetické expertizy o přímém kontaktu obžalovaného s poškozenou svědčí i výsledky odborného vyjádření z oboru metoda pachové identifikace. Videozáznamem z kamerového systému byl pak prokázán pohyb obžalovaného a poškozené bezprostředně před spáchání trestného činu na místě a způsobem, který přesně popsala poškozená. Rovněž je třeba zmínit popis pachatele uvedený poškozenou, který naprosto odpovídá osobě obžalovaného. O věrohodnosti svědecké výpovědi poškozené soud v kontextu dalších důkazů nemá sebemenší pochyby, kdy sama poškozená pachatele neznala a není patrný žádný důvod, pro něž by osobu pachatele a průběh znásilnění popisovala záměrně zkresleným způsobem. Obžalovaný sám v konečné fázi hlavního líčení doznal, že se vytýkaného jednání dopustil.

15. Jednání obžalovaného popsané ve výroku rozsudku soud právně kvalifikoval jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku.

16. Trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí mimo jiné ten, kdo jiného násilím donutí k pohlavnímu styku. Pohlavním stykem se zde rozumí jakékoliv ukájení sexuálního pudu pachatele na těle druhé osoby. Donucením jiného k pohlavnímu styku se rozumí překonání jeho vážně míněného odporu nebo jeho podlehnutí při seznání beznadějnosti kladení odporu. Za násilí se ve smyslu § 185 odst. 1 tr. zákoníku považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu znásilňované osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli. Za takové násilí je třeba v projednávané věci považovat již nečekané uchopení poškozené zezadu kolem hrudníku, její zvednutí a odnesení na nedalekou travnatou plochu. Bylo prokázáno, že v průběhu této části incidentu se poškozená aktivně bránila, kdy se snažila obžalovanému vysmeknout, přičemž došlo k tomu, že utrpěla natržení vnitřní strany horního rtu. Další násilí spočívalo v povalení poškozené na zem, kdy následně obžalovaný musel překonávat fyzický odpor poškozené, která se snažila rukou držet kalhoty a zabránit tak jejich stažení a rovněž se snažila po celou dobu být stažená tak, aby znesnadnila obžalovanému průnik do svých pohlavních orgánů. Je tedy zřejmé, že obžalovaný při těchto aktivitách musel použít určitou fyzickou sílu k tomu, aby překonal zmíněnou obrannou aktivitu poškozené.

17. Znakem kvalifikované skutkové podstaty podle § 185 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku je spáchání uvedeného činu souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. Za soulož je považováno spojení pohlavních orgánů muže a ženy, kdy pachatel svým penisem vnikne alespoň částečně do pochvy poškozené. Právě k takovémuto pohlavnímu styku v daném případě došlo.

18. Znakem kvalifikované skutkové podstaty podle § 185 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku je způsobení těžké újmy na zdraví v důsledku tohoto jednání obžalovaného. Ve smyslu § 122 odst. 2 tr. zákoníku se těžkou újmou na zdraví rozumí buďto závažná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění, pokud současně splňují některé z taxativně uvedených kritérií obsažených v § 122 odst. 2 písm. a) až i) tr. zákoníku. Těžkou újmou na zdraví může pak být nejenom újma na fyzickém zdraví, ale i psychická újma, pakliže splňuje uvedená zákonná kritéria. Posttraumatická stresová porucha, která byla u poškozené MUDr. M. M. diagnostikována znalcem z odvětví psychiatrie, je podle soudu vzhledem k jejímu charakteru a tomu, jak se konkrétně v životě poškozené projevovala a doposud projevuje nepochybně závažnou poruchou zdraví, neboť velmi výrazně snižuje každodenní životní komfort poškozené. Znaleckým zkoumáním bylo prokázáno, že symptomy nasvědčující přítomnosti posttraumatické stresové poruchy byly u poškozené přítomny nejen při vyšetření znalci dne 12. 1. 2018, tedy cca po čtyřech měsících od spáchání trestného činu, ale i v době konání hlavního líčení, tedy po téměř devíti měsících od projednávaného skutku. Vzhledem k uvedenému se jedná o delší dobu trvající závažnou poruchu zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku. Zjištěné skutečnosti tedy odůvodňují závěr o tom, že byla naplněna tato kvalifikovaná skutková podstata uvedeného trestného činu, jejímž znakem je právě způsobení těžké újmy na zdraví. Samotná skutečnost, že poškozená relativně krátce po spáchání trestného činu začala docházet do zaměstnání na uvedených závěrech naprosto nic nemění, kdy bylo dostatečně prokázáno to, že v důsledku prožitého traumatu u ní nejen v době bezprostředně po spáchání trestného činu, ale i v období následujících měsíců došlo k velmi intenzivnímu a závažnému narušení psychického stavu, což se negativně promítlo prakticky do všech oblastí jejího života, včetně jejího pracovního výkonu a poškozená je ještě v současnosti omezena v obvyklém způsobu života.

19. Z hlediska formy zavinění platí, že ke spáchání trestného činu znásilnění je třeba v základní skutkové podstatě uvedené v § 185 odst. 1 tr. zákoníku úmyslného zavinění, zatímco ve vztahu ke kvalifikovaným skutkovým podstatám postačuje i zavinění nedbalostní. Soud dospěl k závěru, že obžalovaný ve vztahu k skutkové podstatě uvedené v § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku jednal v úmyslu přímém. Závěr o úmyslném jednání obžalovaného, a to v přímém úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, opírá soud o to, že obžalovaný znal všechny rozhodné skutečnosti a

ze způsobu jeho jednání je evidentní, že chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoníku porušit zájmy chráněné tímto zákonem. Ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě podle § 185 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku je pak soud toho názoru, že sice nebylo prokázáno to, že by obžalovaný chtěl svým jednáním způsobit poškozené těžkou újmu na zdraví, nicméně s ohledem na okolnosti případu a způsob spáchání trestného činu si přinejmenším mohl a měl být vědom toho, že v důsledku takového jednání může dojít u poškozené k vážnému narušení její psychiky, které bude mít dlouhodobé trvání.

20. Z hlediska otázky příčetnosti obžalovaného, jakožto jedné z obecných podmínek trestní odpovědnosti nebylo zjištěno nic, co by jakkoli zpochybňovalo jeho příčetnost v době spáchání skutku. Obžalovaný sám v průběhu celého přípravného řízení vůbec nepoukazoval na to, že by měl být v době činu nějakým způsobem ovlivněn např. alkoholem. Až v závěru hlavního líčení v rámci svého doznání uvedl, že si své jednání nedokáže vysvětlit a v této souvislosti pouze stručně sdělil, že měl vypito a možná mu i „někdo něco nalil do pití". Toto tvrzení obžalovaného soud ve světle provedených důkazů hodnotí jako zcela účelové ve snaze alespoň částečně ospravedlnit své jednání, kdy z videozáznamu z kamerového systému je patrné, že obžalovaný jak před spácháním trestného činu tak i poté na první pohled nevykazuje žádné známky toho, že by měl být nějak zásadně postižen ve smyslu negativního ovlivnění jeho psychického stavu. Z videozáznamu je patrné, že obžalovaný nejeví žádné známky poruchy motoriky a především z výpovědi poškozené je evidentní, že jeho jednání od počátku až do samotného konce jevilo znaky racionality a rozumové koordinovanosti (po spáchání znásilnění obžalovaný začal prohledávat kabelku poškozené), kdy poškozená uvedla, že současně nezaregistrovala nic, co by svědčilo o tom, že by pachatel jednal v nějakém nestandardním psychickém rozpoložení, jako například v opilosti.

21. V rámci úvah o trestu vyhodnotil soud všechna kritéria uvedená v § 38, § 39 tr. zákoníku. Jednáním obžalovaného byl primárně porušen zájem společnosti na ochraně práva člověka na lidskou důstojnost v sexuální oblasti a práva na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě a vedle toho byl porušen i zájem společnosti na ochraně lidského zdraví.

22. K osobě obžalovaného nebylo zjištěno, že by byl na území ČR trestán nebo projednáván pro přestupky, nicméně uvedené je vcelku logické, neboť obžalovaný je cizím státním příslušníkem a do České republiky podle svých vlastních slov přicestoval dne 12. 9. 2017. Obžalovaný sám v souvislosti s rozhodováním o vzetí do vazby uvedl, že v xxx byl v minulosti odsouzen v době, když byl v armádě, nicméně ze zprávy Velvyslanectví České republiky v Rumunsku je patrné, že kromě odsouzení souvisejících se službou v armádě byl obžalovaný následně opakovaně trestně stíhán a odsouzen také za majetkovou trestnou činnost a za porušování domovní svobody a výtržnictví. Byť s ohledem na povahu citované zprávy nelze zcela přesně určit bližší detaily zmiňovaných odsouzení zejména v tom smyslu zda a jakou část uložených trestů odnětí svobody obžalovaný vykonal ve věznici, tak je zřejmé, že se jedná o osobu, která se již v minulosti ve své domovské zemi opakovaně dopouštěla trestné činnosti a tedy o osobu, která obecně vykazuje určité sklony k páchání trestné činnosti. S ohledem na absenci podrobnějších údajů k dřívější trestné činnosti obžalovaného v xxx soud jeho trestní minulost nehodnotil jako samostatnou přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. p) tr. zákoníku, nicméně současně nelze v případě obžalovaného v žádném případě hovořit o tom, že by před spácháním projednávaného trestného činu vedl řádný život a že by mu tedy svědčila polehčující okolnost bezúhonnosti ve smyslu § 41 písm. o) tr. zákoníku.

23. Vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o cizího státního příslušníka, který v České republice pobýval velmi krátce, nepodařily se zjistit nějaké bližší údaje k osobním poměrům obžalovaného, kdy on sám v souvislosti s rozhodováním o vzetí do vazby uvedl, že je v xxx ženatý a jeho manželka zůstala společně s nemocnou matkou doma, zatímco on odjel pracovat do České republiky. Obžalovaný

v této souvislosti také uvedl, že nemá žádné děti, naproti tomu ve své výpovědi u hlavního líčení již tvrdil že má v xxx dvě děti. Za zmínku v této souvislosti stojí také skutečnost, že u obžalovaného byla diagnostikována xxx a je proto otázkou, jaké jsou skutečné osobní a rodinné poměry obžalovaného a jakým způsobem žil před svým zadržením.

24. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud přihlédl zejména k okolnostem projednávaného případu a způsobu spáchání trestného činu, kdy je zřejmé, že obžalovaný při spáchání trestného činu projevil poměrně velkou míru otrlosti, neboť k přepadení poškozené sice došlo v nočních hodinách, nicméně na místě, které je velmi dobře osvětleno pouličním osvětlením a kde prochází velmi frekventovaná silniční komunikace. Obžalovaný jednal bezcitně, kdy nejen že nereagoval na slovní a fyzické projevy nesouhlasu poškozené, ale od dalšího jednání jej neodradilo ani to, že poškozená velmi silně krvácela z úst, což mu muselo být na první pohled dobře zřejmé. Sama poškozená v této souvislosti hovořila o tom, že se dusila krví a aby mohla dýchat, tak ji během incidentu plivala z úst. Je zřejmé, že poškozená v průběhu celého incidentu prožívala značné psychické utrpení, kdy nejprve nevěděla co pachatel zamýšlí, bála se o svůj život, poté se jí „ulevilo" když zjistila, že ji pachatel chce „jen znásilnit" avšak následně se obávala zejména toho, aby ji pachatel po znásilnění fyzicky dále neublížil nebo ji dokonce nezabil. V daném případě se nejednalo o zcela krátký časový úsek, který by se odehrál v řádech několika vteřin, ale o dobu cca deseti až patnácti minut, což je doba, která odpovídá nejen výpovědi poškozené, ale i časovým údajům vyplývajícím z kamerového záznamu. Jak již bylo uvedeno, kromě těchto intenzivních obav se poškozená kvůli krvácení v ústech obávala toho, že se udusí. Poškozená navíc v průběhu celého incidentu jasně vnímala naprostou fyzickou převahu pachatele, což pouze zvýrazňovalo její obavy o vlastní zdraví a život a pocit bezmoci. Je přitom evidentní, že i obžalovaný si s ohledem na vlastní fyzickou konstituci a fyzickou konstituci poškozené musel být již před jejím přepadením dobře vědom své fyzické převahy, čehož také využil, kdy sama poškozená se vyjadřovala v tom smyslu, že pachatel byl mnohem těžší než ona a na zemi ji v podstatě zalehnul. O bezohlednosti a absenci empatie u obžalovaného svědčí i to, že poté, co zanechal sexuálně motivovaného jednání vůči poškozené, tak následně jí začal prohledávat kabelku a o poškozenou se již nijak nezajímal.

25. Další okolností, která svědčí o závažnosti jednání obžalovaného jsou následky, které trestným činem způsobil. Jako nejzávažnější následek je třeba nepochybně hodnotit posttraumatickou stresovou poruchu, kterou poškozená v důsledku jednání obžalovaného utrpěla, přičemž jak již bylo uvedeno v důsledku jednání obžalovaného došlo k zásadním negativním změnám v podstatě ve všech oblastech života poškozené, přičemž postižení psychiky poškozené přetrvává v určité míře do současnosti a nelze vyloučit to, že zanechá trvalé následky v životě poškozené (podrobněji - viz. níže v souvislosti s odůvodněním náhrady nemajetkové újmy).

26. Míra zavinění obžalovaného je vysoká, neboť obžalovaný jednal v přímém úmyslu a s určitou předchozí rozvahou, když bylo prokázáno, že minimálně závěrečnou část úseku cesty šel za poškozenou, sledoval ji a poté ji přepadl a znásilnil, zatímco poškozená svým jednáním sama obžalovaného nijak nepodněcovala, např. ve smyslu toho, že by se k němu chovala nějak vyzývavě.

27. Konečně je třeba zmínit i postoj obžalovaného k projednávané trestné činnosti. Obžalovaný v přípravném řízení opakovaně využil svého práva a k věci nevypovídal, kdy se však stručně vyjadřoval v tom směru, že je nevinen, přičemž tento postoj prezentoval i na počátku hlavního líčení. Následně až v závěrečné fázi hlavního líčení, poté, co byly provedeny hlavní důkazy svědčící v jeho neprospěch uvedl, že se chce doznat ke spáchání trestného činu, kdy se vyjádřil v tom směru, že tohoto skutku lituje, neví jak se to mohlo stát, možná mu dal někdo něco do pití a žádá o odpuštění. Takovéto doznání a projev lítosti je třeba podle názoru soudu hodnotit jako ryze účelové jednání, vedené snahou zajistit si co nejmírnější trest. Doznání obžalovaného a proklamovaná lítost v daném případě postrádá jakékoli prvky autentičnosti a opravdovosti, jedná se o pouhou slovní

proklamaci, která je v naprostém rozporu s jeho předchozím postojem prezentovaným v celém dosavadním průběhu trestního řízení. V této souvislosti lze připomenout i zprávu Vazební věznice v Olomouci, v níž je uvedeno, že v průběhu pobytu obžalovaného ve vazbě bylo zaznamenáno, že obžalovaný se snaží bagatelizovat trestnou činnost, která je mu kladena za vinu. Sám obžalovaný v rámci svého doznání opakovaně požadoval uložení mírného trestu a dokonce propuštění na svobodu s odůvodněním, že je cizinec a doma má manželku s dětmi (přesto, že v přípravném řízení tvrdil, že žádné děti nemá), kdy jeho vyjádření v tomto směru působilo spíše jako projev lítosti nad sebou samým a jeho vlastní rodinou, aniž by zohledňoval závažné následky svého jednání a byl ochoten nést jeho důsledky v podobě adekvátního trestu. Samozřejmě je třeba poukázat také na to, že obžalovaný se sice nakonec ke spáchání trestného činu doznal, nicméně stalo se tak za naprosto jednoznačné důkazní situace, přičemž spáchání trestného činu bylo prokázáno zcela bez ohledu na jeho doznání.

28. Po vyhodnocení všech shora uvedených skutečností uložil soud obžalovanému jako spravedlivý trest podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku, a to trest odnětí svobody v trvání 9 roků, tedy kolem jedné poloviny zákonné trestní sazby. Obžalovaný byl za splnění podmínek uvedených v § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Soud dále obžalovanému podle § 80 odst. 1, 2 trestního zákoníku uložil trest vyhoštění na dobu neurčitou. V této souvislosti je třeba uvést, že obžalovaný se dopustil zvlášť závažného zločinu, přičemž se jedná o cizího státního příslušníka a trestný čin spáchal pouhý den po svém příjezdu do České republiky, což rovněž svědčí o závažnosti jeho jednání. Navíc jak již bylo uvedeno v případě obžalovaného se jedná o osobu s trestní minulostí, kdy i pokud by do České republiky přijel skutečně pouze za prací, tak faktem zůstává, že bezprostředně po svém příjezdu se zde dopustil velmi závažného trestného činu. Vzhledem k uvedeným okolnostem je patrná vysoká míra ohrožení bezpečnosti lidí v důsledku jednání obžalovaného a soud proto rozhodl o uložení trestu vyhoštění na dobu neurčitou. Současně nebyly shledány žádné překážky, které by bránily uložení tohoto druhu trestu ve smyslu § 80 odst. 3 tr. zákoníku, neboť obžalovaný není občanem Evropské unie, na území České republiky nemá povolen trvalý pobyt a nemá zde vytvořeno ani stabilní rodinné, sociální, či pracovní zázemí. V případě vyhoštění do jeho domovské země mu zjevně nehrozí nebezpečí politického, či obdobného typu pronásledování.

29. Soud dále rozhodoval v adhezním řízení o náhradě škody a náhradě nemajetkové újmy. Poškozená MUDr. M. M. se prostřednictvím zmocněnkyně řádně a včas ve smyslu § 43 odst. 3 tr. řádu připojila k trestnímu řízení jednak s nárokem na náhradu majetkové škody ve výši 2.757 Kč a jednak s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 1 milion Kč, spočívajícím v odčinění duševních útrap, které jí byly způsobeny jednáním obžalovaného. V souvislosti s nárokem na náhradu škody poškozená uvedla, že požaduje částku 1.257 Kč odpovídající hodnotě zničeného ošacení a částku 1.500 Kč, kterou doposud vynaložila na psychoterapie u soukromého psychologa. Zmocněnkyně poškozené doložila uplatněné nároky kopiemi příjmových pokladních dokladů a kopiemi účtenek, přičemž poškozená následně před soudem potvrdila svoji účast na psychoterapiích u MUDr. H. Fakt, že v důsledku činu přišla poškozená o specifikované ošacení (kalhoty, halenku a bundu) je zřejmý nejen z její výpovědi, ale i z pořízené fotodokumentace a provedené kriminalistické expertizy, kdy je patrné, že tyto oděvní svršky, které na sobě poškozená v době spáchání trestného činu měla, byly výrazně znečištěny zejména krví a také od toho, jak poškozená ležela na zemi, kdy následně z těchto oděvních svršků byly odebírány kriminalistické stopy, takže lze hovořit o zničení daných věcí ve smyslu jejich další neupotřebitelnosti. Sama poškozená navíc uvedla, že tyto oděvy by, vzhledem k tomu co se stalo, v budoucnu již ani nemohla nosit (bez ohledu na jejich poškození). V případě nákladů na psychoterapii je zřejmé, že se jednalo o účelně vynaložené náklady, kdy jak z výpovědi poškozené, tak i z výpovědi příslušných znalců vyplývá, že psychoterapie byla v daném případě jednoznačně žádoucí a zajisté alespoň částečně účelná, kdy její potřeba vznikla výlučně

v důsledku prožitého traumatu. Soud proto zavázal obžalovaného zaplatit poškozené na náhradu škody částku 2.757 Kč.

30. Co se týče uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy, tak zde je třeba poukázat na ustanovení § 2956 občanského zákoníku, podle něhož vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části občanského zákoníku, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Podle § 81 odst. 1, 2 občanského zákoníku je chráněna osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. V ustanovení § 91 a násl. občanského zákoníku je zdůrazněno právo každého na duševní a tělesnou integritu.

31. V případě trestného činu znásilnění, který je trestným činem proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti (viz. Hlava III tr. zákoníku) z povahy věci dochází u poškozeného v podstatě vždy k zásahu do osobnosti člověka a jeho přirozených práv. V důsledku trestného činu znásilnění je totiž vždy zasaženo právo na osobní integritu člověka, a to bez ohledu na to, zda v konkrétním případě poškozená osoba v důsledku trestného činu znásilnění utrpí posttraumatickou stresovou poruchu, nebo jinou poruchu, která pro ni má trvalé negativní následky, či nikoli (viz. rozsudek NS ČR 6 Tdo 347/2014). V projednávaném případě pak došlo k dokonání zvlášť závažného zločinu proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti, kdy znakem kvalifikované skutkové podstaty podle § 185 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku je způsobení těžké újmy na zdraví, což samo o sobě svědčí o výrazné intenzitě zásahu do tělesné a duševní integrity poškozené.

32. Jak již bylo uvedeno, v důsledku jednání obžalovaného u poškozené došlo ke vzniku a rozvoji posttraumatické stresové poruchy, která přetrvává až do současnosti. Kromě vlastních projevů uvedené duševní poruchy je třeba zdůraznit, že život poškozené byl v důsledku prožitého traumatu zcela zásadně negativně ovlivněn v podstatě ve všech oblastech. Lidská důstojnost poškozené byla bezohledným jednáním obžalovaného, k němuž poškozená nezavdala žádnou příčinu, zcela zásadním způsobem ponížena. V této souvislosti je třeba připomenout, že poškozená si jako lékařka dobře uvědomovala možná zdravotní rizika a následně podstoupila lékařská vyšetření kvůli zjištění toho, zda v rámci znásilnění nebyla nakažena nějakou závažnou chorobou (např. HIV), kdy obavy ze závažné choroby byly umocněny zjištěním, že u obžalovaného bylo ve vazební věznici diagnostikováno onemocnění xxx. Poškozená definitivní výsledky testů obdržela až v prosinci, tedy po více jak dvou měsících od události, což znamená, že doba obav a nejistoty byla poměrně dlouhá.

33. Dále došlo k vážnému narušení rodinných vztahů poškozené, která se kvůli svému psychickému stavu v podstatě izolovala od příbuzných s výjimkou své matky a sestry, před nimiž se však snaží doposud celou věc tajit a v jejichž vztahu proto došlo k odcizení. Jedinou osobou, která poškozené poskytuje potřebnou pomoc a oporu je její přítel. Poškozená v této souvislosti před soudem uvedla, že vzhledem k tomu, že je jí už xxx let, tak ještě před projednávanou událostí plánovali s přítelem založení rodiny, chtěli už mít děti, ale vzhledem k tomu co se stalo to odložili, neboť poškozená se teď bojí toho, že by mateřství nezvládla. V důsledku jednání obžalovaného tak byla narušena jedna ze základních potřeb a práv ženy, tedy poslání matky. Je samozřejmě otázkou, zda se jedná o přechodný či trvalý stav, nicméně minimálně došlo k výraznému zkomplikování, omezení a oddálení realizace této životní etapy poškozené.

34. V případě poškozené se jedná o osobu relativně mladou, v produktivním věku, který je obvykle spojen s vyšší životní aktivitou v celé řadě oblastí běžného života. V důsledku trestného činu však u poškozené došlo k naprosté změně a redukci volnočasových aktivit, které jsou důležitou součástí každodenního života a významnou roli mohou sehrávat právě u osob vykonávajících odpovědnou

a odborně náročnou práci. Zatímco před projednávanou událostí poškozená pravidelně docházela např. na různá cvičení, ráda cestovala, navštěvovala své přátele a trávila s nimi volný čas, tak veškeré tyto aktivity téměř zcela eliminovala, většinu času mimo práci je nyní doma, ven chodí pouze omezeně a jen se svým přítelem. V důsledku prožitého traumatu došlo u poškozené také ke změně ve vnímání mužů a postojů k nim, které jsou nyní výrazně negativní a rezervované, takže poškozená teď musí při kontaktech a komunikaci s muži často vyvíjet zvýšené mentální úsilí. Co se týče intimního života, tak z výpovědi poškozené a jejího přítele je patrné, že i v této oblasti došlo k určitým omezení oproti předchozí době.

35. Dále je třeba poukázat na skutečnost, že poškozená pracuje jako lékařka, smyslem její práce je pomáhat druhým lidem a v souvislosti se svým povoláním musela v dosavadním životě nepochybně věnovat značné úsilí přípravě na tak náročné povolání, jakým povolání lékaře nepochybně je. Bylo při tom prokázáno, že v důsledku prožitého traumatu došlo ke komplikacím jak v každodenním výkonu lékařské profese poškozené, tak i v jejím profesním růstu. Poškozená v této souvislosti uvedla, že si kvůli tomu co se jí stalo musela odložit plánovaný termín atestace a je podle ní otázkou, zda kvůli svému špatnému psychickému stavu bude schopna udělat atestaci v tomto odloženém termínu či nikoli. Dalším negativním důsledkem, který se projevuje v pracovní činnosti poškozené, je její zvýšená senzitivita a změna vnímání běžných skutečností v důsledku prožitého traumatu, kdy poškozená sama uvedla, že jako lékařka musí naslouchat svým pacientům, přičemž vzhledem k prožitému traumatu jí některé situace připadají jako malicherné, takže nyní při práci musí vynakládat větší úsilí, musí se více koncentrovat a snažit se být trpělivá, aby plně dostála svým povinnostem. V pracovním kolektivu poškozená s výjimkou své nadřízené logicky skrývá prožité trauma, což pro ni nepochybně opět znamená zvýšenou psychickou zátěž, navíc zaregistrovala reakce kolegů na určité úlevy, které jí její nadřízená vzhledem k jejímu stavu poskytla.

36. Jako adekvátní k odčinění nemajetkové újmy, kterou poškozená v důsledku jednání obžalovaného utrpěla, stanovil soud částku 750.000 Kč, kdy vycházel ze všech shora uvedených okolností charakterizujících nemajetkovou újmu, kterou poškozená utrpěla. Při stanovení výše částky k odčinění nemajetkové újmy soud rovněž přihlédl k rozhodnutím soudů v obdobných věcech (viz. např. usnesení NS ČR 8 Tdo 46/2013, nebo rozsudek VS Olomouc 3To 27/2015). Se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy odkázal soud poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci.

O odvolání přísluší rozhodovat Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být v uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch, nebo neprospěch obžalovaného.

Olomouc 12. června 2018

JUDr. Aleš Vašků v.r.
předseda senátu